

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΝΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ • Εν Αθηναῖς φρ. 18 — Εν δὲ τοῖς ἐπαρ. φρ. 16 — Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΑΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — 'Ο Κουμουνδούρος μας. — Φρού. Φρού. — Ή-
μετ; . . . — Μή μαζί τον ούρανό (ποίημα). — 'Η Κυρά Φρούλη. —
Φέλλον. — Άπολλων. — 'Ο μαζός μου (ποίημα). — ΝΙΝΑ.

Ο ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ΜΑΣ

Φίλε «Μή Χάρεσαι»,

Κατῆλθον, εἰδον καὶ ἀνῆλθον.

Μόλις προφάνω νὰ πετάξω εἰς τὸ γραφεῖον σου τὰς σημιώσεις μου, διότι ἀμέσως θὰ πετάξω πάλιν εἰς Πειραιᾶ νὰ τὰς ἀποτελείσωσα. Τὸν εἰδον, τὸν εἰδον ἀποβιβάζομενον, βουτημένον εἰς τὰ μαῦρα καὶ μὲ ἐρυθροὺς ὄφθαλμούς.

'Αλλὰ βλέπω ὅτι πρέπει ν' ἀρχίσω ὡς ὁ Gregoire, par les commençements καὶ τὸ κάμιω.

Πρωΐ, πρωΐ, οἱ φιλήσυχοι Πειραιεῖς τρίβοντες τοὺς ὄφθαλμούς, παρετήρουν ἔκπληκτοι ἐπὶ τῶν τοίχων χαρτιά κίτρινα καὶ λευκά κολλημένα ὡς μηδενιστικὰ προκηρύξεις ἢ θεατρικὰ προγράμματα. Ἐνεδύοντο ταχέως καὶ ἐσπευδον ἐντρομοὶ νὰ ἴδωσι τί τρέχει. "Ε! φίλε μου, τὸ ὑποθέτεις ὅτι πεισθέν; Οὐδὲν ἄλλο ἢ τὰς τέσσαρας ταύτας λέξεις:

ΑΙΓΑΙΑΝΑΡΕ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΕ

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΕΣ

"Βγέλων λοιπὸν καὶ ἐπανήρχοντο εἰς τὴν οἰκίαν των, ὅπου ἀφίνοντες ὅσον χρῆμα ἔφερον μεθ' ἔαυτῶν, ἐπορεύοντο εἰς τὴν προκυμαῖαν πάλιν, ἵνα ἀναμιχθῶσι μετὰ τῶν Κουμουνδουριστῶν. "Αμαζαι ἐκεῖ καὶ ἀνθρώποι περιμένοντες, μηδὲ τοῦ πρώτην ἔφορο τῆς Βιβλιοθήκης ἔξαιρουμένου, μηδὲ τοῦ Στεφανίδου ἀπουσιάζοντος, μηδὲ τοῦ humouriste πρώνυμου. Θυντοῦ τῆς 'Δστυνομίας ἀπόντος, περιεπλανῶντο.

"Εβλεπε; ταῦτα εἰς τὴν ξηράν καὶ στρέφων πρὸς τὴν θάλασσαν ἐβλεπε; δύο σειράς λέμβων, αἴτινες ἔφερον ἐπὶ τοῦ ιστοῦ σημαῖαν καὶ κλάδον πεύκης καὶ ἔξετείνοντο ἢ μία θεδεμένη ὅπισθεν τῆς ἀλλης, ὡς σκέλην ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας πρὸς τὸν λιμένα ἀνγαμένα. 'Ηπέρουν ἀληθῶς διὰ τὴν σκελοειδῆ ταύτην λεμβοπαράταιν, ἀλλὰ παρετήρησα ὅτι εἰς τὸ μέσον τρεχαντεῖρης ἐγκαρπίως ἡγκυροβολημένον ἰσχυράτιζε μετὰ τῶν δύο σκελῶν ἐν Α, διπερ σὲ ἀφίνω γὰ τοῦτο.

γήσης μὲ δόλας τὰς φράσεις ἢ λέξεις, αἴτινες ὄρχιζουν ἀπὸ ἄλφα. Αἱ δὲ λέμβοι, αἴτινες ἀπετέλουν τὴν βάσιν ἐκατέρου τῶν σκελῶν, ἔφερον ἢ μὲν ἐπὶ τοῦ ιστοῦ ἀμερικανικὴν καὶ ἐπὶ τῆς πρύμνης γαλλικὴν σημαῖαν, ἢ δὲ ἐλληνικάς. Οὕτω αἱ σημαῖαι δύο μεγάλων δημοκρατιῶν μὲ τὰς γείτονάς των ἐλληνικάς, ἔμελλον πρῶται ν' ἀντικρύσωσι τὸν σεβαστὸν γέροντα, οἷονετ θέλουσαι νὰ σημάνωσιν διὰ τῆς ἡ' Ἑλλὰς ἐλπίζει νὰ δημοκρατηθῇ ὑπὸ τοῦ Κουμουνδούρου φεῦ! — ἐκτὸς ἐάν δὲ Βασιλεὺς σπεύσῃ νὰ τὸν καλέσῃ εἰς τὴν ἔουσιαν.

Προσήρχοντο φύρδην μιγδον ἀνθρώπους καὶ ἐπιβαίνοντες λέμβων ἐπλεον πρὸς τὸ ἀτμόπλοιον, ἐνῷ ἄλλοι ἐπιστρέφοντες ἀπεβίζαντο εἰς τὴν ξηράν. "Βραβεῖν καὶ ἔβγαιναν κατὰ δόσεις θεοτίθραι καὶ βουλευταί, ἀργοὶ καὶ δημοσιογράφοι — καὶ ζητῶ συγχώρωσιν ἀπὸ τοὺς μὴ διαστέλλοντας τὰς δύο τελευταῖα ἐπαγγέλματα.

"Ἐρχεται! ἐρχεται! αἴρνης ἡκουσθη καὶ δόλον ἐκεῖνο τὸ πλήθος συνήχθη πρὸς τὴν ἀποβάθραν. "Εφάνη; ἡ λέμβος ἡ φέρουσα τὸν Κουμουνδούρον, καὶ μεταξὺ τῶν περὶ αὐτὸν διέκρινε τις τὸν Ροντήρην περίλυπον, διότι τὸν στέφανον, διὸ εἰχε φέρει μεθ' ἔαυτοῦ ἡναγκάσθη, διὰ νὰ μὴ πάῃ χαμένος, νὰ καταθέσῃ ἐπὶ τοῦ φερέτρου τοῦ Περρωτοῦ, ἀρνηθέντος τοῦ γλυκυτάτου νὰ τὸν δεχθῇ.

"Η λέμβος προσήγγισε καὶ δέ Κουμουνδούρος ἀπέβη, ὡς σοὶ τὸν περιέγραψε ἐν ἀρχῇ, ἀνακτήσας ὅμως τὸ μειδίαμά του, μόλις ἐπάτησεν ἐλληνικὸν ἔδαφος. "Εχεις βέβαια τὴν περί-έργειαν νὰ μάθῃς τὶς ἡτού ἢ πρώτη του λέξις. Μόλις ἀπεβίζασθη καὶ μὲ πραττητα χριστιανικὴν εἶπε:

Καλημέρα σας ἀδελφοί.

Τὸ δὲ πρῶτον του μειδίαμα ἐδωρήθη πρὸς τὸν Τανιόν, ὡς συνάλλαγμα ρουσφετίων ὅμα τῇ ἐμφανίσει.

"Αλλ' ἡδη, φίλε μου, ἀποκαλύφθητι πρὸ τοῦ διερχομένου ἰσταυρωμένου καὶ ἀκολούθησον ἀνθέληγς οὐερῶς τὴν κηδείαν τοῦ Περρωτοῦ εἰς τὴν Καστέλλαν. "Εγὼ ἀναβαίνω εἰς 'Αθήνας καὶ σοι δίδω τὰς σημειώσεις μου. Τί τὰ θέλεις δὲν ἔρχομαι εἰς συγκινήσεις, οὔτε θέλω νὰ φιλοσοφήσω ἐπὶ τῆς κηδείας, ήτις ἐκήδευσε καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποδοχῆς. "Αν δὲν προφάσω νὰ σοι περιγράψω τὴν κυρίως ὑποδοχῆν, αὐτονοίρις εἰς τὸ προσεχές.

Blowitz.